

Hooglied 3

1 ¶ 's Nachts in mijn slaap zoek ik mijn lief.
Ik zoek hem, maar ik vind hem niet.

2 Laat ik opstaan, rondgaan in de stad,
laat ik in de straten, op de pleinen,
zoeken naar mijn allerliefste.
Ik zoek hem, maar ik vind hem niet.

3 De wachters vinden mij
op hun ronde door de stad.
'Hebben jullie mijn lief ook gezien?'

4 Nog maar nauwelijks ben ik hun voorbij
of ik vind mijn lief.
Ik grijp hem vast en laat hem niet meer los
tot ik hem gebracht heb in mijn moeders huis,
in de kamer van haar die mij baarde.

5 Meisjes van Jeruzalem,
ik bezweer je bij de gazellen, bij de hinden op het veld:
wek de liefde niet, laat haar niet ontwaken
voordat zij het wil.

Johannes 20

1 ¶ Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald.

2 Ze liep snel terug naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze hem nu neergelegd hebben.'

3 Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf.

4 Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf.

5 Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen.

6 Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken,

7 en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek.

8 Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde.

9 Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat hij uit de dood moest opstaan.

10 De leerlingen gingen terug naar huis.

11 ¶ Maria stond nog bij het graf en huilde. Huilend boog ze

zich naar het graf,

12 en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen.

13 'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem naartoe gebracht hebben.'

14 Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was.

15 'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.'

16 Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: 'Rabboeni!' (Dat betekent 'meester'.)

17 'Houd me niet vast,' zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zusters en zeg tegen hen dat ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.'

18 Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat hij tegen haar gezegd had.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Over Maria Magdalena wordt de laatste tijd nogal wat gespeculeerd

Ze zou een relatie met Jezus hebben gehad, ze zou zelfs getrouwd zijn geweest met Hem, sterker een kind van Hem hebben gehad waarvan het nageslacht te vinden was in het Merovingische koningshuis (volgens Da Vinci code) en Leonardo da Vinci zou haar dan hebben afgebeeld op zijn schilderij het laatste avondmaal links naast Jezus.

Of het waar is? Wel, het is late fantasie, merendeels 20^e eeuw. Of er niets iets in zit?

Wel blijkt onmiskenbaar uit de evangeliën dat Maria Magdalena een bijzondere band met Jezus had: ze was van zeven boze geesten bevrijd en ze is daarna Jezus gaan volgen met meerdere vrouwen; ze was vlakbij het kruis.

Ze was innig met Hem verbonden, maar verliefdheid...?

Misschien moet je het zo zien.

Wij weten dat er een verschil is tussen man en vrouw, ook in hoe ze zich tot elkaar aangetrokken voelen. Mannen vinden vrouwen allereerst aantrekkelijk door hun vorm, hun uiterlijk, maar vrouwen vallen meer voor de uitstraling van een man, zijn gezag.

Het zou heel goed mogelijk zijn dat Maria Magdalena diep

getroffen werd door Jezus zoals anderen ook door Hem geraakt werden. Door zijn uitstraling dus.
Jezus leerde toch met gezag anders dan de farizeeën en schriftgeleerden?

Maria van Magdala: ze zat met 1001 en een draden aan Jezus vast.

Daarom gaat ze op die eerste dag van de week, vroeg terwijl het nog donker was, naar zijn graf, want die Ene trekt haar.

Misschien leidt ze ons daarmee binnen in het hart van het christelijk geloof: dat draait om een Persoon; je leven, je oorsprong en je toekomst is voor een christen verbonden met Jezus Christus

En als je denkt dat diegene er niet meer is dan stort je wereld natuurlijk in. Ook bij Maria.

Haar leven dat door Jezus zelf tot eenheid was geschapen, lag nu aan gruzelementen

En daarover uit ze haar verdriet. Tot viermaal toe klinkt het woord 'huilen'.

Dat mag: wie leeft in de nabijheid van God hoeft dat niet weg te stoppen, in te slikken, want dan word je hard, bikkelhard, emotioneel, verstand

Vasalis dichtte al:

*verdriet kit al mijn krachten samen
zo dat ik roerloos wordt als steen
mijn hele wezen wordt materie
een ondoordringbaar star mysterie
o, sla de rots opdat ik ween*

De rots in Maria breekt en haar tranen vloeien rijkelijk op de eerste dag van de week alsof ze sinds Goede Vrijdag niet meer heeft gehuild.

En dan gaat er iets gebeuren.

Er vindt een ontmoeting plaats in de hof, in de tuin en dan moet je toch denken aan die hof van het begin van de Bijbel, de hof van Eden, het paradijs, waar Adam en Eva rondliepen, maar ook aan die tuin uit het boek Hooglied waar de geliefden elkaar zoeken en beminnen.

Het is net alsof in deze hof de 'tweede' en 'laatste' Adam verschijnt -Jezus- die hier zijn vrouw, zijn bruid, zijn volk, Israël, de gemeente ontmoet, bemint.

Er vindt hier dan inderdaad zoiets als een minnekozing plaats, bijna een huwelijk, maar dan overdrachtelijk.

Hoe dat gaat?

Wel, Maria was eigenlijk haarzelf kwijt, althans diegene die haar haarzelf deed vinden: Jezus

En daarmee is ze misschien wel herkenbaar, want in onze maatschappij zijn ook veel mensen zichzelf kwijt. Ze voelen

zich ontworteld, gedesoriënteerd, onzeker, innerlijk leeg en dat leidt tot grote instabiliteit.

Het heeft tal van oorzaken: meerkeuze-samenleving, gebroken gezinnen, maar ook het gevoel dat de mens niet meer is dan een veredelde aap.

De bioloog Midas Dekker schrijft bijvoorbeeld dat de mens niet meer is dan twee jerrycans water, ijzer voor een spijker, vet voor 7 stukken zeep en een beetje kalk om een kippenhok mee te witten. Dat is mijn lichaam en dat is de mens! Dat is alles! Alles? Daar word je niet vrolijk van.

Wie ben je nu?

De psycholoog Eriksson geeft het voorbeeld van een jonge man die timmerman wil worden. Hij komt de eerste keer de werkplaats binnen en ruikt de verschillende soorten hout, ziet de zaagmachines en de planken, zucht diep en weet: dit is waar ik van houd, hier hoor ik thuis. Een kunstschilder heeft dat in een atelier en een musicus bij een concert

Je identiteit vinden is de unieke plaats vinden die bij jou past waardoor je jezelf wordt.

Maria ontdekte ook haar identiteit, werd zichzelf, kwam thuis. Hoe?

Nadat ze haar leegte tegen twee engelen onder woorden had gebracht, nadat ze haar verdriet geuit had tegen iemand waarvan ze dacht 'het is de tuinman klonk opeens haar naam: 'Maria!' En zij keert zich om en zegt: 'Rabboeni', 'mijn meester'.

Het is net alsof Maria a.h.w. opgewekt wordt uit haar slaap en ziet dat de tuinman Jezus is, de Ware Landman die gekomen is om ons leven te herscheppen tot vruchtbare grond en de aarde tot paradijs, een hof van Heden, een hof van lof en jou een nieuwe identiteit geeft.

'Maria!'...Bij het horen van haar naam kwam ze thuis.

Heeft u er wel eens bij stil gestaan? De eerste getuigen Petrus en Johannes werden geconfronteerd met een leeg graf, met linnen doeken die gescheiden lagen van de doek die Jezus' gezicht had bedekt -alsof een vlinder uit zijn cocon was gesprongen-, maar dat alles leidde nog niet tot opstandingsgeloof.

De leerlingen gingen dan ook terug naar huis staat in vers 10. Geen zekerheid, geen stabiliteit.

Wat gaf wel zekerheid? De verschijningen? Maar waren die wel betrouwbaar? Je kan toch van alles zien?

Wat gaf zekerheid? Het lezen van de Schriften van Israel waar ze op bijna elke bladzij ontdekten dat God een nieuw begin maakte? Zeker dat alles hielp!

Maar wat doorslaggevend is geweest -denk ik- is wat hier gebeurt bij Maria van Magdala: dat de Opgestane verschijnt en je naam noemt zodat je je gekend weet.

Zoals dat ook gebeurt in al die andere verhalen: 'Zacheus, Lazarus, Martha, Simon...'

Pasen is gaan ervaren, dat er Eén is, die je bij je naam heeft

geroepen.

Ik voelde ook altijd iets door mij heen trillen toen iemand namens God mijn naam noemde: bij mijn belijdenis, bij mijn doopvernieuwing, bij ons huwelijk, bij mijn bevestiging...opeens verbindt die grote God zijn naam met jouw kleine leventje...

Maarten Luther zei, dat je de Bijbel pas goed leest als je je eigen naam in de bijbelwoorden invult: alzo lief heeft God de wereld, dus Maarten Luther, gehad...

Neeltje Maria Min dichtte:

*Mijn moeder is mijn naam vergeten
mijn kind weet nog niet hoe ik heet
Hoe moet ik mij geborgen weten?
Noem mij, bevestig mijn bestaan
laat mijn naam zijn als een keten
noem, noem mij, spreek mij aan,
O noem mij bij mijn diepste naam,
voor wie ik liefheb wil ik heten.*

En Martinus Nijhof dichtte:

*wij sloegen Hem aan het kruis, Zijn vingers grepen
Wild om de spijkers toen ik de hamer hief
Maar Hij zei zacht mijn naam en heb mij lief
en het groot geheim heb ik voorgoed begrepen.*

'Maria' klinkt het en ze antwoordt dan- Rabboeni!-

De eerste christenen werden bij de aanroep van Maria weer herinnerd aan hun doop: klonk daar immers ook niet je naam?

De doopkapellen betrad men vroeger vanuit het westen, de kan van ondergang van de zon, van de dood, je trok je kleren uit, je naam klonk, je ging kopje onder, kreeg witte kleren en je verliet de kapel aan de oostkant, kant van de opgang van de zon, van het leven.

Onze naam klinkt en we worden opgeroepen weg geroepen, weg van graf en het doemdenken en de malaise om ons te keren naar de Levende en te zeggen "Rabboeni", mijn Meester, U bent het en ik vind en word mezelf door U.

Marjolein, Rene, Petra, Ronald, Heleen, keer de dood de rug toe, d.w.z. laat het verleden rusten, of leg af alle kwaadheid, of accepteer je situatie en wend je gezicht dan naar de Levende, treedt in zijn ruimte.

Jouw leven is verbonden met Hem...

Christus is opgestaan!

Ik ben altijd onder de indruk van die christenen die op de vroege Paasmorgen naar begraafplaatsen trekken om daar paasliederen te zingen, bijvoorbeeld de Hernhutters Gek? Nee, het is Pasen geworden en een stem zal eens de namen noemen.

Van Pasen word je vrolijk! Wist u dat de oud-christelijke kerk op Pasen lachsalvo's liet klinken in haar erediensten: er werd gelachen omdat de boze het niet heeft gehaald, om de macht van de zonde die verzoend was, om de dood die begraven was.

En nog steeds komen op tweede Paasdag Grieks-orthodoxe gelovigen bij elkaar om moppen te tappen. Je zou haast Grieks Orthodox worden...

Want er mag gelachen worden, want het graf is leeg, de linnen doeken en de doek die Jezus' gezicht bedekte liggen apart opgerold; en Hij is verschenen! Hij die ons bij name kent, Hij die ons wegroept bij het graf, Hij leeft, voor altijd.

Uit een meervoudige persoon als Maria met zeven boze geesten scheidt Hij een geheeld iemand, uit het verdriet een getroost mens.

Maria van Magdala was de eerste. Je mag haar van mij een minnaar van Jezus noemen, zelfs zijn echtgenote.

Maar weet ten eerste: daar bent u, ben jij ook toe bestemd, wij allemaal.

Ten tweede: Degene die jij bemint is anders dan alle anderen minnaars: 'houd mij niet vast' klinkt het later uit de mond van Jezus, d.w.z. de liefde van Jezus is zo groot, die kan je niet omvatten.

Hij -zijn liefde- omvat jou.

Want Christus is opgestaan, Halleluja!

Amen